

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 11-10-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Jolanta Malik

Protokolant:Miroslaw Jabłoński

po rozpoznaniu w dniu 11-10-2013 r. we W.

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w L.

przeciwko R. T.

o zapłatę

oddala powództwo.

## UZASADNIENIE

Strona powodowa – (...). z siedzibą w L.– wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego R. T.263,40 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi:

- od kwoty 1,00 zł od dnia 04.08.2010r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 155,70 zł od dnia 04.08.2010r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 0,50 zł od dnia 04.08.2010r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 103,70 zł od dnia 04.08.2010r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1,00 zł od dnia 04.08.2010r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1,00 zł od dnia 04.08.2010r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 0,50 zł od dnia 04.08.2010r. do dnia zapłaty;

oraz kosztami postępowania.

Strona powodowa podała, że na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 30.04.2012 roku przejęła od firmy (...) S.A. prawo do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu świadczenia usług związanych z zawartą umową abonamentową. Pozwany do dnia dzisiejszego nie uregulował swojego zadłużenia wynikającego z dokumentów finansowych w postaci faktur VAT, na łączną kwotę 263,40 zł.

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 08.02.2013 roku, VI Nc – e 196655/13, referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie nakazał pozwanemu zapłacić powodowi łącznie 263,40 zł z odsetkami i kosztami procesu w kwocie 90,00 zł.

W sprzeczności od powyższego nakazu zapłaty, pozwany zaskarżył go w całości i zaprzeczył jakoby posiadał jakiegokolwiek wymagalne zobowiązania w stosunku do firmy (...) S.A. Zaprzeczył też, że zawierał umowę ze wskazanym podmiotem, wskazując, że umowę podpisała osoba o innym brzmieniu nazwiska niż pozwany.

Po uzupełnieniu pozwu w trybie art. 505<sup>37</sup> k.p.c. powód podtrzymał żądanie pozwu. Podniósł, że na podstawie umowy cesji przejął od firmy (...) S.A. prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu świadczenia usług związanych z zawartą umową abonamentową. Powód dochodzi od pozwanego zapłaty za wykonywane usługi w kwocie 263,40 zł zgodnie z załączonym częściowym wykazem wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności z dnia 30.04.2012 roku.

Po uzupełnieniu odpowiedzi na pozew w trybie art. 505<sup>37</sup> k.p.c. pozwany podtrzymał swoje stanowisko

***Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:***

W dniu 03.02.2010r. pomiędzy R. T. (PESEL (...)) legitymującym się dowodem osobistym (...), a Cyfrowym P. została zawarta umowa abonencka nr (...). Na umowie widnieją trzy podpisy abonenta, z których jeden w brzmieniu (...), a w dwóch (...) oraz protokół odbioru dekodera podpisany nazwiskiem (...)

Dowód: umowa abonencka z dnia 03.02.2010r. nr (...) k.17-19

protokół odbioru dekodera k. 19

W dniu 30.04.2012 roku została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności pomiędzy (...) S.A.w W.a (...)w L., w której wskazano, że wartość zbywanych na jej mocy wierzytelności w stosunku do dłużników wymienionych w Załączniku nr (...) do umowy (wykazie wierzytelności). Szczegółowe dane dotyczące wszystkich zbywanych wierzytelności miał zawierać stanowiący integralną część umowy (...) nr (...)–Wykaz Wierzytelności. (art.2. ust. 4. i .5.)

Dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dn. 30.04.2012 r., k. 24-25;

Powód sformułował adresowane do pozwanego pismo określone jako zawiadomienie o przelewie wierzytelności w kwocie 263,40 zł.

Na odwrocie tego pisma powód zamieścił częściowy wykaz wierzytelności do umowy przelewu z dnia 30.04.2012 r. w postaci wydruku komputerowego nieopatrzonego podpisem.

Dowód: zawiadomienie, k. 30;

Pozwany prowadził korespondencję z (...) S.A. oraz stroną powodową, w której kwestionował zawarcie umowy z 03.02.2010r. oraz istnienie roszczenia strony powodowej.

Dowód: pismo z dnia 24.09.2012r. k .8 wraz z potwierdzeniem nadania oraz odbioru k. 9

pismo z listopada 2012r .k.8 rewers z potwierdzeniem nadania oraz odbioru k. 10

Dostawcą usług telewizyjnych dla pozwanego jest firma (...) S.A.

Dowód: dowody wpłat za abonament k. 40

przesłuchanie pozwanego – k. 43 – nagranie

Pozwany R. T. legitymuje się dowodem osobistym nr (...). W kwietniu 2009r. Pozwany zagubił dowód osobisty o nr (...). Nowy dowód został wydany przez Prezydenta W. w dniu 03.06.2009r.

Dowód: przesłuchania pozwanego – k. 43 – nagranie

***Sąd zważył, co następuje:***

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Normie tej w warstwie procesowej odpowiadają art. 3 k.p.c., zgodnie z którym strony zobowiązane są przedstawiać dowody i art. 232 k.p.c., zgodnie z którym strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Powód nie udowodnił zasadności swojego roszczenia. Jako wierzyciel dochodzący zaspokojenia wierzytelności powinien wykazać podstawę (źródło) zobowiązania pozwanego i jego wysokość. Powód twierdził, że nabył wierzytelność wobec pozwanego od (...) S.A.. Sąd podzielił jednak zasadniczy zarzut pozwanego, że nie zawarł on umowy z cedentem, a przy podpisywaniu umowy przedłożonej przez stronę powodową posłużono się jego zagubionym w 2009r. dowodem osobistym. Powyższa okoliczność została zdaniem Sądu wykazana przez pozwanego w sposób wiarygodny, a wynika wprost z samej treści dowodu osobistego, jakim aktualnie legitymuje się pozwany w konfrontacji z umową abonencką. Niewątpliwie bowiem w dacie zawarcia przedmiotowej umowy (03.02.2010r.) pozwany posługiwał się już nowym dokumentem tożsamości o nr (...), podczas gdy w umowie z dnia 3.02.2010 podano nr (...). Z uwagi na powyższe, Sąd oddalił wniosek dowodowy o przesłuchanie świadka A. B. na tę okoliczność.

Nadto zdaniem Sądu, powód nie wykazał nabycia wierzytelności wobec pozwanego w wysokości oznaczonej w pozwie, bowiem przedłożona przez powoda umowa cesji wierzytelności nie wskazuje na istnienie wierzytelności wobec pozwanego. Powód nie przedstawił żadnych dokumentów źródłowych wskazujących na podstawę, wysokość i sposób naliczenia należności objętej pozwem. Wskazał jedynie daty i numery dokumentów finansowych w postaci faktur. Wobec twierdzeń pozwanego zaprzeczającego istnieniu zobowiązania i braku należytej reakcji dowodowej powoda, Sąd pozbawiony został możliwości jakiegokolwiek weryfikacji źródła i zakresu zobowiązania powoda. Nie wiadomo bowiem, co jest podstawą oraz jakiego okresu dotyczą należności, która mają wynikać z faktur. Żadna z nich nie została dołączona do pozwu. Wszak uzasadniając podstawę roszczenia powód odwołał się do umowy sprzedaży wierzytelności, jednakże analiza treści wskazanej umowy nie pozwala na wskazanie podstawy żądania określonych w pozwie należności.

Powód nie udowodnił także, że nabył skutecznie od operatora wierzytelność wobec pozwanego opiewającą na żądaną kwotę. W przedłożonej przez powoda umowie cesji nie została wskazana wierzytelność wobec pozwanego, zaś jej treść wskazuje, jej integralną częścią jest załącznik nr 1 w postaci wykazu wierzytelności, którego to załącznika powód jednak nie przedłożył.

Powyższe wskazuje, że powód nie przedłożył Sądowi całej umowy cesji, na którą się powołał, co z kolei powoduje uznanie przedłożonego dokumentu za niespełniającego wymogów dowodu wiarygodnego i nie budzącego wątpliwości. To zaś stawia pod znakiem zapytania twierdzenia powoda i zasadność jego żądania, bowiem umowa bez załączników jest niekompletna, a to dyskwalifikuje ją jako stanowiącą podstawę do nabycia wierzytelności wobec pozwanego.

Powód załączył jedynie częściowy wykaz wierzytelności zawarty na odwrocie pisma – zawiadomienia w przelewie wierzytelności. Pismo to nie jest jednakże załącznikiem do umowy przelewu, jest to wyłącznie pismo samego powoda stanowiące dokument prywatny niemający należytej wartości dowodowej, który nie może stanowić dowodu przeniesienia opisanej w nim wierzytelności. Powód nie przedłożył żadnego dokumentu opisującego wierzytelność w stosunku do pozwanego pochodzącego od obu stron umowy, a zatem nie przedstawił żadnego dokumentu pochodzącego od zbywcy wierzytelności. Zatem wskazywane przez powoda wysokości poszczególnych należności nie zostały w żaden sposób zweryfikowane.

Powód jest przedsiębiorcą (spółką z ograniczoną odpowiedzialnością) korzystającym z profesjonalnej obsługi prawnej. Z tych względów powinien być świadomy zasad prowadzenia procesu cywilnego i występowania w nim w charakterze strony aktywnej. Przypomnieć jednak wypada, iż powód nie może się powoływać przed Sądem na dokumenty, nawet gdyby ich treść była znana pozwanemu, jeżeli nie zostały przedstawione jako dowody w sprawie. Przedstawienie dowodów w rozumieniu art. 3 k.p.c. i art. 232 k.p.c. oznacza w wypadku dowodów z dokumentów po prostu ich złożenie do akta sprawy w załączeniu do pisma procesowego albo podczas rozprawy. Zatem powód zastępowany przez zawodowego pełnomocnika powinien wykazać się należyłą aktywnością dowodową i w zakresie dowodów

z dokumentów powinien je należycie zaofiarować i przedłożyć Sądowi wraz z pozwem. W przypadku zaś braku dokumentów uzasadniających roszczenie mógł i powinien był jeszcze przed wszczęciem procesu zwrócić się do swojego kontrahenta z umowy cesji o przekazanie mu dokumentów niezbędnych do dochodzenia roszczenia. Zaniechanie powoda w tym zakresie może tylko zadziałać na jego niekorzyść. Powód mógł zaś to uczynić, nie wiadomo zaś w ogóle, dlaczego nie zwrócił się do swojego kontrahenta z umowy cesji o wydanie dokumentów niezbędnych do dochodzenia roszczenia, w szczególności złożenia odpowiedniego oświadczenia woli przez osoby do tego umocowane. Biorąc pod uwagę powyższe uznać należało, że powód podczas niniejszego postępowania wykazał się całkowicie bierną postawą.

Sąd uznał zatem, że powód nie wywiązał się z ciężącego na nim obowiązku udowodnienia zasadności zgłoszonego roszczenia, bowiem powód będący przedsiębiorcą, zastępowany przez zawodowego pełnomocnika, nie udźwignął ciężaru prowadzenia procesu i prezentacji materiału dowodowego. Prowadzi to do wniosku, że zgłoszone w pozwie żądanie nie zostało należycie udowodnione, co z kolei powoduje jego oddalenie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.